

Економія и редъ

Видишъ ли, дъще, онѣзъ иглицѣ тамъ до прозорецътъ ? казваше една майка на момичето си. Земи ѹкъ, чедо, и забоди ѹкъ на топчинкѣтъ за иглытъ, що е на гергевътъти, защото едно разумно и прикатно момиче не трѣба да остава да си изгубва нищо. — Щхъ, една иглѣ ! отговори момичето ѹ Пенка ; какво ще ѹкъ правѣ ? Имамъ толкоъзъ иглы на топчинкѣтъ си.

Дъще, наистинѣ че една иглица е твърдѣ малко нѣщо, но това е единъ много добъръ обычай за единъ женѣ, да наблюдава всяко го домашнѣтъ економіѣ, да не прѣзира нито най-малкото нѣщо, и да знае какъ да си ползува и отъ най-малките нѣща. Защото оназъ жена която прѣзира единъ иглицѣ, тя привыква да прѣзира утрѣ и единъ кончецъ, а за-утрѣ и парцалче памучно или вълнено, и най-послѣ тя достига до тамъ дѣто да не прикатва нищо и да не спистява ни маслото, ни хлѣбътъ, ни солтѣ и толкоъзъ други работи които само чрѣзъ спистяваніето сѫ берекетни. Една жена честна, прилѣжна (мукаятъ) на работѣтъ си и спистовна, е богатството на кѫщѣтъ, тя е неоцѣнимо съкровище за мъжка. И кой знае, дъще, да ли не ще ти потрѣба единъ денъ тазъ иглица, или туй петаче което сега незачиташъ за нищо, но което нѣкога свирши го лѣмъ работѣ.

Забѣлѣжи еще, чедо, че редътъ е голѣма помощъ за економіѣтъ. Ако всяко едно нѣщо е добъръ спастreno, ако е всяко на мястото си, не става занѣ и тогазъ нищо не ся изгубя, когато безредицата и разнебытството докарва съвсѣмъ противното, и принудени смы тогазъ да купувамъ повторомъ онова, което ся е распилило и развалило. А освѣнь туй, дъще, трѣба да имамъ редъ и въ разносъкѣтъ си, за да бѫдѫтъ и тѣ съразмѣрни съ доходътъ ни, тъй щото да не задлъжнявамъ никога. А леснина съ коѣкто можемъ да избѣгнемъ отъ голѣмытъ дѣлгове е, да не правимъ никога малки дѣлгове ; защото малките дѣлгове растѣтъ като топче отъ снѣгъ, грамадността на което расте споредъ колкото го валяшъ по снѣгътъ. А че редътъ и спистяваніето (економіята) сѫ срѣдството